

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619201971
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7619201971.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Jany Dudíkovej v právnej veci navrhovateľky I. C., rod. Q., nar. X.X.XXXX, bytom v T.T. V. L. na Y. ul. č. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hovan a Hospūdka, s.r.o. so sídlom v Spišskej Novej Vsi na ul. M. Gorkého č. 8 proti manželovi J. C., nar. XX.X.XXXX, bytom v T. V. L. na A. ul. č. XXX/XX, za účasti maloletej R. C., nar. XX.X.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.8.2019 č. k. 12P/83/2019-92 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku o styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý z r u š u j e a v tomto rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov. Na čas po rozvode zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude oprávnená a povinná maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach, otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 50 eur mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, obaja manželia vyslovili s rozvodom manželstva súhlas, nevidia možnosť napraviť tento stav, súhlasia aj so zverením maloletého dieťaťa matke. V otázke určenia výživného vychádzal z majetkových a príjmových pomerov rodičov, pričom poukázal na to, že momentálnym príjmom manžela navrhovateľky (otca) je príjem z invalidného dôchodku vo výške 270 eur mesačne, avšak nemá inú vyživovaciu povinnosť. Zo správy z prešetrenia pomerov vyplynulo, že kolíznej opatrovníčke otec uviedol, že je v jeho možnostiach platiť výživné maximálne 40 eur mesačne. Býva u svojej matky, ktorej prispieva sumou 160 eur mesačne za obеды, energie a lieky. Z invalidného dôchodku platí aj exekúciu vo výške 30 eur, pričom výživné má prednosť pred všetkými ďalšími výdavkami otca. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné vo výške 50 eur mesačne, ktoré aj pravidelne pokiaľ nebol vzatý do väzby uhrádzal a ktoré matka od neho požaduje. Neupravenie styku otca s maloletým dieťaťom súd prvej inštancie odôvodnil tým, že matka upustila od svojho návrhu čo do zákazu styku otca s dcérou, dokonca sa právna zástupkyňa otca s matkou dohodli na úprave stretávania každú druhú nedeľu na dve hodiny, avšak technicky si to nevedeli predstaviť. Problém je pri preberaní a odovzdávaní maloletej, nakoľko manžel je právoplatne uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania sa manželke a má uložený zákaz priblíženia sa k nej a k jej domu na vzdialenosť menšiu než päť metrov.

Manželka uviedla, že súrodencov nemá a jej rodičia nie sú ochotní byť v tomto nápomocní. Súd prvej inštancie skúšal zisťovať osobu, ktorá by mohla byť pri preberaní dieťaťa, avšak manželka uviedla, že matka manžela nejavi o vnučku záujem. Zvažoval odročenie pojednávania a vypočutie Ing. K., ktorá je rodinná priateľka otca a jeho matky a ktorá s nimi žije v spoločnej domácnosti, avšak podľa uvedenia manželky je táto osoba vyššieho veku, po dvoch infarktoch a nie je pokrvnou príbuznou k manželovi. Vzhľadom na obtiažnosť ohľadom stretávania otca s dieťaťom súd nechal túto otázku „otvorenú“ v tom zmysle, aby sa cez ostatných členov rodiny dohodli na stretávaní, pričom ak sa nebude realizovať, otec má právo podať návrh na súd na úpravu styku.

3. Proti výroku o rozvode, o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, výroku o výške výživného a výroku, ktorým súd styk otca s dieťaťom neupravil, podal podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP ako aj z dôvodu, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci v zákonnej lehote odvolanie manžel navrhovateľky, pričom žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. Podľa neho súd prvej inštancie nedostatočne zistil stav ich manželského spolužitia a rozhodol len na základe výpovede manželky a tiež oboznámením listinných dôkazov. Manžel pripustil, že ich spolužitie nie je ideálne, avšak po pojednávaní to znova prehodnotil a je naklonený využiť všetky možné inštitúty na zlepšenie manželského spolužitia. V tejto súvislosti namietal, že súd prvej inštancie sa na začiatku pojednávania pokúsil o zmier, avšak neučinil žiadne konkrétne kroky a nenavrhol možné inštitúty v zmysle ustanovenia § 96 ods. 2 CMP. K výške výživného uviedol, že nemá možnosť získať taký príjem, aby mohol platiť určené výživné, preto navrhuje výživné vo výške 30 eur mesačne. Nesúhlasil s neupraveným stykom s maloletým dieťaťom, pričom poukázal na to, že pred začatím konania o rozvod manželstva sa s maloletou bežne stretával, kde mu dcéru doniesol otec manželky vzhľadom k tomu, že musí rešpektovať rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Podľa neho manželka účelovo vyhlásila, že jej otec zo zdravotných dôvodov už nevládze túto úlohu plniť, pričom manžel navrhol, že po maloletú môže chodiť sám tak, že sa nepriblíži k manželke na stanovenú vzdialenosť a ak to je prekážkou, tak môže po ňu chodiť Ing. K., ktorá ho od malička vychováva a býva s ním v spoločnej domácnosti. Súd prvej inštancie bez toho, aby skúmal túto možnosť, sa stotožnil s vyjadrením manželky, že Ing. K. má zdravotné problémy a túto úlohu nemôže plniť, čo vôbec nie je pravda. Podotkol, že samotná matka navrhla, aby styk prebiehal dvakrát mesačne a to každú druhú nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod., s čím jeho advokátka napriek tomu, že ide len o minimálny čas súhlasila, preto je namieste, aby tento styk naďalej pokračoval tak ako bol realizovaný doteraz. Po pojednávaní, na ktorom súd manželstvo rozviedol, mu matka nechce maloletú dávať, čo preukázal písomnou výzvou zo strany jeho advokátky tesne po pojednávaní jej advokátovi zo dňa 13.8.2019, čím sa len potvrdilo, že matka styk len formálne deklarovala na súde, v skutočnosti chce pretrhnúť väzby medzi otcom a dcérou. Prílohou odvolania manžela je emailová komunikácia medzi jeho bývalou právnu zástupkyňou a právnym zástupcom manželky zo dňa 13.8.2019, v ktorej jeho právna zástupkyňa žiada o súčinnosť pri realizácii stretávania sa otca s dcérou a to konkrétne tak, že má kontaktovať svoju klientku a upovedomiť ju, že dňa 18.8.2019 o 14.00 hod. maloletú príde vyzdvihnúť Ing. K. s L. R.Í. pred rodinný dom matky na ul. Y. XX, kde bude dieťa o 16.00 hod. odovzdané. Zároveň ho upovedomuje o tom, že matka bráni v stretávaní otca s dcérou, o čom svedčí úradný záznam kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 13.8.2019, ktorý tvorí taktiež prílohu odvolania a vyplýva z neho, že dňa 13.8.2019 sa na úrad práce osobne dostavila Ing. K. a uviedla, že otec sa nemôže dostaviť do trvalého bydliska matky, nakoľko má uložený zákaz priblíženia. Po ukončení súdneho pojednávania sa dostavila pred trvalé bydlisko matky, kde jej nikto neotváral. Matke zanechala odkaz v poštovej schránke, avšak nikto ju nekontaktoval, pričom otec má veľký záujem dohodnúť sa s matkou na stretávaní s maloletou.

4. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie manžela obsahuje vyjadrenia, ktoré vôbec nekorešpondujú s jeho vyjadreniami učenými písomne alebo priamo na pojednávaní prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Ako keby odvolanie bolo písané pre iné konanie, než ktoré prebehlo. Manžel vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 6.8.2019 opakovane uviedol, že vzťahy medzi nimi sú vážne a trvalo rozvrátené a neprichádza do úvahy obnovenie manželského spolužitia. Rovnako súhlasil so zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, čo bolo potvrdené jeho právnu zástupkyňou na pojednávaní 9.8.2019. Súd dôsledne skúmal možnosti otca ohľadom určenia výšky výživného, pričom konštatoval, že suma 50 eur nie je postačujúca, avšak príjem otca neumožňuje nateraz priznať inú sumu. S týmto sa matka nestotožňuje, pretože duševný a fyzický stav otca je dôsledkom jeho správania a životosprávy, teda si ho privodil sám, avšak matka proti výroku o výživnom odvolanie nepodala. Poukázala na to, že otec exekučné konanie, v ktorom mu údajne zrážajú 30 eur mesačne, nijako nepreukázal. Ohľadom styku uviedla, že v súčasnosti nie je možné ho realizovať. Ide o

dôsledok konania otca, ktorý svojím správaním „spálil“ všetky väzby s rodinou matky a tá s ním nechce mať nič spoločné a teda ani nechcú poskytovať súčinnosť pri styku s maloletou. Tomuto sa nemožno čudovať a majú na takéto rozhodnutie právo. V dôsledku správania otca sa k nej priblížiť nesmie a ona takéto rozhodnutie súdu víta. Upozornila na to, že maloletá bola svedkom správania sa otca k matke a dnes je stav taký, že svojho otca navštevovať nechce. Preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Manžel v replike uviedol, že odvolanie podal po dôslednom zvážení a osobnom rozhodnutí. Ako účastník konania má právo kedykoľvek zmeniť názor do právoplatného skončenia veci. Ak sa spočiatku vyjadroval súhlasne k rozvodu, bolo to iba prostredníctvom jeho právnej zástupkyne, nie však osobne tak ako to učinil v samotnom odvolaní, z toho dôvodu si myslí, že manželstvo je možné obnoviť cez inštitúty v zmysle ust. § 96 ods. 2 CMP mediáciou, prípadne absolvovaním odborného poradenstva na ÚPSVaR. Naďalej trval na úprave styku s maloletým dieťaťom prostredníctvom Ing. K.. Poukázal na to, že matka od štrnástich rokov vyrastala v rozvrátenej rodine, od pätnástich začala požívať alkoholické nápoje, bola odsúdená Okresným súdom Spišská Nová Ves za trestný čin ublíženia na zdraví, chcela spáchať samovraždu a následne bola hospitalizovaná na psychiatrii v Levoči, aj v súčasnosti požíva alkoholické nápoje, vyhodili ju z troch zamestnaní, preto podľa neho nemá morálne právo hodnotiť jeho osobu a ani nie je spôsobilá, aby dcéra bola zverená do jej osobnej starostlivosti.

6. Manželka v duplike uviedla, že manžel doterajším spôsobom života nepreukázal spôsobilosť starať sa o svoju dcéru a žiť v manželskom zväzku. Zároveň citovala z obžaloby okresného prokurátora v trestnom konaní, v ktorom bol právoplatne odsúdený: „V znaleckom posudku Psychiatrickej a sexuologickej expertíznej organizácie, s. r. o. č. 34/2019 je uvedené, že obvinený J. C. netrpí duševnou chorobou ani poruchou v pravom slova zmysle (psychózou), obvinený mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie mohol ovládať, užitie alkoholu (dychová skúška na alkohol po čase skutku 0,13 mg/l) nemalo forenzný význam. Obvinený chápe zmysel trestného stíhania. Obvinený je závislý od sedatív - benzodiazepínových anxiolytík (liekov na zmiernenie úzkosti), u obvineného sa jedná o plne rozvinutú psychickú aj telesnú formu závislosti, obvinený tieto sedatíva zneužíval aj v kombinácii s alkoholom. U obvineného sa v minulosti prejavovala aj závislosť od steroidov. Obvinenému je potrebné nariadiť protitoxikomanickú liečbu v ambulantnej forme.“ Podľa nej tvrdenia otca, v ktorých ju obviňuje z alkoholizmu a duševnej poruchy nie sú pravdivé. Z citovaného je zrejmé, že naopak na strane otca boli tieto problémy zobjektivizované.

7. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Poukázal na to, že v domácnosti otca bolo dňa 6.8.2019 vykonané sociálne zisťovanie, počas ktorého otec jasne uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. Matka od podania návrhu zaujala nemenný postoj, bol s ňou vykonaný opakovaný pohovor, pričom jasne zopakovala, že za žiadnych okolností nezmení svoj názor. Doplnila, že z otca má strach a vyjadrila obavu o svoj život. Otcom navrhované párové sedenie u psychológa považuje kolízny opatrovník za nepochopiteľné. Otec má na zreteli svoju povinnosť spočívajúcu v zákaze priblíženia sa k manželke na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, z toho dôvodu sa párová terapia nedá realizovať. Pri určení výživného súd prvej inštancie citlivo zvážil všetky skutočnosti na strane otca, ktorý počas pohovoru v jeho domácnosti uviedol, že celý minulý rok dobrovoľne posielal matke sumu 50 eur a teda je možné sa domnievať, že výživné v takejto výške je naďalej v jeho možnostiach a schopnostiach. Vo veci úpravy styku kolízny opatrovník rešpektuje vyjadrenie matky, ktorá nesúhlasí s preberaním maloletého dieťaťa prostredníctvom Ing. K., rovnako je pochopiteľné, že starí rodičia zo strany matky sa vzhľadom na posledné udalosti od prítomnosti otca dištancujú.

8. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. ust. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP a vo vzťahu k výrokom rozsudku o rozvode, zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a určení výživného dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, správne a zákonne vo veci rozhodol, pričom v odôvodnení sa vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami prejednávaneho prípadu a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

13. Odvolací súd uvádza, že Zákon o rodine chápe manželstvo ako trvalé životné spoločenstvo muža a ženy, avšak netrvá bezpodmienečne na jeho zachovaní. Za podmienok v ňom ustanovených umožňuje jeho zrušenie rozvodom manželstva, ku ktorému možno pristúpiť iba v odôvodnených prípadoch, keď manželstvo vzhľadom na rozvrat manželských vzťahov, ktorý je vážny a trvalý bez možnosti obnovenia jeho základných funkcií, nemôže plniť svoj účel, pričom od manželov už nemožno ani očakávať, že manželské spolužitie niekedy obnovia a ak pritom bol zohľadnený záujem maloletých detí v prípade, že z takéhoto manželstva pochádzajú. Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie manžela nie je dôvodné. Súd prvej inštancie v danom prípade dostatočne zistil skutočný stav a vec správne právne posúdil, keď konštatoval, že manželstvo účastníkov je hlboko rozvrátené a neplní svoj účel. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že toto manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií vyplývajúcich zo Zákona o rodine, nakoľko obaja manželia zhodne potvrdili, že nežijú v spoločnej domácnosti minimálne dva roky. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na vyjadrenie manžela zo dňa 6.8.2019 k návrhu na rozvod manželstva, v ktorom prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že s rozvodom súhlasí a nakoľko vzťahy medzi nimi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, neprichádza do úvahy obnova manželského spolužitia. Odvolací súd zdôrazňuje, že zotrvanie v manželskom zväzku vyžaduje záujem zo strany oboch manželov a nie je možné ani jedného z nich nútiť zotrvať v manželstve, ktoré dlhodobo neplní svoju funkciu. Potreba zachovania manželstva nie je v danom prípade daná ani záujmom maloletého dieťaťa pochádzajúceho z manželstva účastníkov konania, keďže maloletá R. potrebuje vyrastať a byť vychovávaná v harmonickom, pokojnom a stabilnom prostredí. Zohľadňujúc vyššie uvedené skutočnosti a tiež jednoznačný odmietavý postoj navrhovateľky k ďalšiemu spolužitiu s manželom odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nevidel možnosť reparácie takto narušených vzťahov medzi manželmi, nakoľko zotrvávanie v tomto nefunkčnom manželstve by bolo len formálnym zväzkom. Nemožno súhlasiť s názorom manžela, že súd prvej inštancie na pojednávaní neučinil žiadne konkrétne kroky v zmysle ust. § 96 CMP, pretože zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 9.8.2019 je zrejmé, že súd vyzval účastníkov, aby sa pokúsili o zmierné riešenie mediáciou, účastníci však uviedli, že zmierenie nie je možné. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá riadne zabezpečuje starostlivosť o maloletú, pričom ani kolízny opatrovník nezistil v tomto smere žiadne nedostatky. Odvolací súd aj v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na vyjadrenie manžela zo dňa 6.8.2019, ktorého súčasťou je aj otcom predložený návrh na uzatvorenie rodičovskej dohody, podľa ktorého na čas po rozvode navrhuje zveriť maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, určiť výživné vo výške 30 eur mesačne a upraviť svoj styk s maloletou na každú sobotu, resp. každú nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod.

14. K námietkam otca týkajúcim sa rozhodnutia o výživnom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že základnými kritériami určovania rozsahu výživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcej z citovaných zákonných ustanovení v napadnutom rozsudku sú odôvodnené potreby dieťaťa ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov. V prípade, ak sú schopnosti a možnosti rodiča obmedzené, je potrebné mať za to, že odôvodnenými potrebami sú len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Súd prvej inštancie dôsledne zistil a vyhodnotil odôvodnené potreby maloletej R. ako aj okolnosti rozhodujúce pre posúdenie schopností, možností a majetkových pomerov otca aj matky a dospel k správne ustáleniu výživného v rozsahu 50 eur mesačne s prihliadnutím na to, že jediným príjmom otca je invalidný dôchodok vo výške 270 eur mesačne, na druhej strane nemá žiadnu inú výživovacu povinnosť a býva u svojej matky a Ing. K., to znamená výdavky na bývanie a stravu uhrádzajú spoločne. Odvolací súd zdôrazňuje, že suma 50 eur mesačne (1,61 eur denne) nepostačuje na výživu

maloletej, avšak výživné od otca bolo v tomto prípade možné určiť len v rozsahu zodpovedajúcom jeho možnostiam a schopnostiam, ako aj majetkovým pomerom, pričom rozsah vo výške 50 eur mesačne je týmto pomerom otca primeraný, i keď už teraz je zjavné, že podstatnú časť odôvodnených potrieb dieťaťa bude uspokojovať matka jednak osobnou starostlivosťou, ako aj finančným zabezpečením. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že sama matka navrhla takúto výšku výživného a otec výživným v sume 50 eur mesačne riadne prispieval na výživu maloletej ešte predtým, než bol vzatý do väzby.

15. Pretože súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o rozvode manželstva, zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, odvolací súd rozsudok v tejto časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

16. Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, resp. s výrokom rozsudku, ktorým súd styk otca s maloletým dieťaťom neupravil. Z ustanovení § 25 ods. 1 až 3 Zákona o rodine vyplýva, že povinnosťou súdu v rámci konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, resp. v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti je vždy rozhodnúť o úprave styku dieťaťa s rodičom, ktorému nie je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, ak nedôjde k dohode rodičov o úprave styku, ktorá sa stane súčasťou rozhodnutia súdu a ktorá nepodlieha schváleniu súdu. Výnimku tvorí ustanovenie § 25 ods. 2 za bodkočiarkou, z ktorého vyplýva, že súd styk neupraví len v prípade, ak rodičia úpravu styku žiadajú výslovne neupraviť. O uvedenú situáciu však v prejednávanom prípade nešlo, nakoľko rodičia sa na úprave styku otca s maloletou nedohodli a ani zhodne nenavrhli, aby súd styk neupravil. Naopak, otec výslovne trval na úprave styku s maloletým dieťaťom tak ako uviedol vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 6.8.2019 ako aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 9.8.2019. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 9.8.2019 je zrejmé, že účastníci konania sa na styku takmer dohodli, sama matka aj kolízny opatrovník sa vyjadrili, že je v záujme maloletej stretávať sa s otcom, kolízny opatrovník v záverečnom prednese dokonca uviedol, že sa prikláňa k tomu, aby styk prebiehal každú druhú nedeľu od 14.00 hod. do 16.00 hod. prostredníctvom Ing. K.. Dôvodom neupravenia styku má byť podľa súdu prvej inštancie skutočnosť, že si to účastníci nevedeli predstaviť z technických dôvodov, keďže otcovi bol uložený zákaz priblíženia sa k matke dieťaťa na vzdialenosť menšiu ako päť metrov, ako aj zdravotný stav Ing. K., ktorá má byť podľa vyjadrenia manželky vyššieho veku, po dvoch infarktoch a nie je pokrvnou príbuznou k manželovi. Súd prvej inštancie však uvedené skutočnosti nepreveril, okrem toho nie je známy postoj Ing. K. k jej prípadnej asistencii pri realizácii styku otca s maloletým dieťaťom, ktorý nevyplýva ani zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 7.8.2019. Z úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves však bolo zistené, že Ing. K. sa dňa 13.8.2019 dostavila na úrad, kde oznámila, že otec má záujem dohodnúť sa s matkou na stretávaní s maloletou. To, či je Ing. K. pokrvnou príbuznou, je v danom prípade irelevantné, pretože nejde tu o úpravu styku medzi ňou a maloletým dieťaťom, ale táto osoba má len sprostredkovať preberanie a odovzdávanie maloletej, prípadne by mohla byť vzhľadom na zdravotný stav otca prítomná pri tomto styku. Odvolací súd poznamenáva, že Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2T/59/2019 zo dňa 19.6.2019 bol otcovi za prečin nebezpečného vyhrážania matke uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Počas skúšobnej doby mu bol zároveň uložený probačný dohľad, zákaz požívania alkoholických nápojov, ochranné liečenie protitoxikomaniacké ambulantnou formou ako aj príkaz nepriblížiť sa k matke maloletého dieťaťa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia. Aj keď zo spisu nie je zrejmé, kedy nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť, je evidentné, že skúšobná doba bude otcovi trvať minimálne do leta 2021, počas ktorej bude musieť rešpektovať uložené obmedzenia. Tieto obmedzenia na jednej strane vyhovujú matke, ktorá podľa svojho vyjadrenia zákaz otca priblížiť sa k nej víta, na druhej strane nie je žiaduce, aby z uvedeného dôvodu neprebíhal styk otca s maloletým dieťaťom, ktoré s ním malo v minulosti pekný vzťah, čo potvrdila samotná matka, pretože takýmto spôsobom dôjde k nenávratnému pretrhnutiu väzieb medzi otcom a dieťaťom. Z uvedeného dôvodu je teda zjavné, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec, keď styk otca s dieťaťom neupravil. Uvedený výrok v konečnom dôsledku nie je možné ani považovať za rozhodnutie o úprave styku, keďže autoritatívne rozhodnutie súdu o úprave styku znamená konkrétnu a jasnú úpravu pravidiel stretávania sa oprávneného rodiča s dieťaťom, prípadne obmedzenie uvedeného styku alebo jeho zákaz, ak je to v záujme maloletého dieťaťa potrebné. Napokon nie je možné stotožniť sa s úvahou súdu prvej inštancie, že otázku stretávania sa otca s dcérou nechal otvorenú, ponechanú na dohodu rodičov, pretože je evidentné, že vzťahy medzi rodičmi ako aj ostatnými členmi rodiny nie sú priaznivé, preto je naivné

domnievať sa, že styk otca s dieťaťom bude takýmto spôsobom fungovať. Preto bude úlohou súdu prvej inštancie s poukazom na zákaz uložený otcovi v trestnom konaní ako aj na jeho zdravotný hendikep (najmä problémy so zrakom, príp. spomínaná závislosť od liekov na zmiernenie úzkosti) dôsledne sa zaoberať možnosťami úpravy styku otca s dcérou a nájsť taký spôsob, ktorý bude v záujme maloletého dieťaťa.

17. Pretože súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal dokazovanie na zistenie skutočného stavu veci potrebného pre rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým dieťaťom a dokazovanie, ktoré je potrebné vo veci vykonať, nie je účelné vykonať odvolacím súdom, musel odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti podľa § 389 ods. 1 písm.c) CSP zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).